

cartas

El nostre diari

M'agrada llegir cada dia el Diari de Terrassa. Amb els seus encerts i els seus desencerts. Haig de dir que, habitualment, m'interessen més les pàgines de la primera meitat que no les de la segona. M'agraden les opinions dels lectors i no m'agraden els programes de televisió i de cinema. Qüestió de gustos.

Al diari de dissabte, he trobat encertades dues fotografies, ben semblants les dues. En una, una parella anònima, ben arrambadets, i el simple comentari: "Felicitats!" "Enhorabona!". No ens diuen el motiu de la felicitació, però per simpatia m'hi afegeixo: que sigueu ben feliços! L'altra foto és semblant: recolzats a un gruixut pi, la Núria i el Jordi es veu que es casen avui. Ells mateixos o bé algú altre expressen un bon desig, un auguri: "Per molts anys!" "Sempre junts". Jo, que en això de viure junts molts anys en tinc una llarga experiència, els hi asseguro que junts de cos i d'esperit, d'afecte i de voluntat, és el millor que hi ha i val la pena de viure-ho.

A la pàgina sis s'explica que la Policia Municipal ha celebrat el seu patró, però enlloc diu qui és "el seu patró", ni si és un personatge del cel o de la terra. Només diu -en mitja plana i amb fotografies- que van felicitar deu agents i un altre de jubilat, i que es lliuraren trofeus a uns esportistes. La regidora corresponent va presidir l'acte, que per primera vegada se celebrava junt amb els Mossos d'Esquadra, però tampoc va aclarir, pel que es veu, a quin "patró" varen honorar ni com. Qui deu ésser? El redactor que signa la crònica amb dues làcniques inicials no ens ho diu pas. Ho considero un desencert.

En un documentat article, el rector i arxiprest Mn. Josep Pausas fa una bella apologia de la fe catòlica, amb el testimoni de diverses persones notables dels últims temps. Entre d'altres, cita, per exemple, el cineasta Federico Fellini, que al ser preguntat si durant els dies que fou hospitalitzat havia pensat en Déu, va contestar: "jo em pregunto si és possible viure sense pensar-hi". O bé el dramaturg romanès Eugène Ionescu, del que es varen repetir diverses frases després de la seva mort; n'hi ha una que connecta amb la resposta de Fellini: "és difícil imaginar-se un món sense Déu, almenys és més fàcil imaginar-lo amb Déu". Pels creients, aquest article és un bon encert.

Per acabar, un altre encert. El diari d'avui dissabte descriu la presentació de l'últim llibre del

Dr. Joan Busquet, de memòries de la guerra, en un acte a la Biblioteca Central que va constituir un esdeveniment literari ciutadà. Això sí que és autèntica "memòria històrica" de primera mà, com també les altres obres seves publicades anteriorment. Gràcies, amic doctor. **No obstant, per a mi és un gran desencert que la ressenya d'un acte públic com és ara aquest, realitzat a "casa nostra", tot ell entre catalans i en català, hagi d'aparèixer en el diari en llengua castellana, quan quedaria molt més natural redactar-la en la versió original, sobretot les frases i els fragments entre cometes, que indiquen citacions textuales. Quedaria molt més autèntic i normal.** Malgrat tot, l'estampar uns fets i uns trets màximament fidels i verídics a les pàgines locals, ja permet que perdurin en l'hemeroteca. Grà-

cies, Diari de Terrassa.

Josep Figueras i Palà